

17 ЛИСТОПАДА - МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТА!

Кожен, хто був студентом, з радістю згадає свої студентські роки: час, коли найбільша проблема підступна сесія, а найочікуваніше свято – День студента. Причому, мало хто, повертаючись у минуле, згадає навчання, більшість з теплою поринає у спогади про перший серйозний роман, веселі посиденьки з друзями, перший вихід на сцену, курйозні випадки, якими сповнене життя студентів...

Студентство – особлива каста, яка знаходить спільну мову, незважаючи на мовні бар'єри, яка вважає, що нічого неможливого немає, яка сповідує традиції і забобони, що дуже схожі і в Ніжині, і в Києві, і в Сорбонні, і в Кембріджі, і в Оксфорді, і навіть в Йоганнесбурзькому університеті. І має ця каста свято, спільне для всіх студентів світу – Міжнародний день студента – 17 листопада. Попри те, що історія його не дуже весела, але студентська молодь вирізняється веселою вдачею, тому це свято важко уявити без веселих розіграшів, сміху, дружніх посиденьок за чашкою... «чаю», безтурботних вечірків і всього, що створює святковий настрій у молодій людини.

Поняття «студент» в усі часи несло в собі певну інформацію про матеріальний стан, стиль життя, манеру поведінки, кола інтересів та життєвих планів. Із даних характеристик щось залишалось незмінним, щось кардинально змінювалося. А яким же є студент XXI? Ми спробуємо дати на нього відповідь, спираючись на міжнародне дослідження «Студент XXI століття». Науковці багатьох країн

проводили різні соціологічні дослідження, визначаючи, що ж це за феномен такий «студентство». Основні постулати цього дослідження свідчать про те, що студент XXI століття – настільки багатогранне й цікаве явище, що жодне дослідження не може охопити всі грані даного явища. Але спробуємо все ж визначити основні риси сучасного студентства.

Перш за все, сучасних студентів можна поділити на

навичок майбутньої професії, для інших таке поєднання викликано суто матеріальними чинниками з одного боку, це формує ініціативність, набуття життєвого досвіду, а з іншої – впливає на інтенсивність навчання.

Сучасний стан розвитку інформаційних технологій дозволяє говорити про ще одну яскраву рису сучасного студента – його включення в розвиток суспільної свідомості.

мі морально-етичних цінностей студентів відбулася еволюція від романтизму до жорсткого прагматизму. Але орієнтація на матеріальне благополуччя і високий зарібок, не означає прагнення лише матеріального достатку. Для сучасного студента мірилом успіху є гарна, цікава і потрібна суспільству робота.

В умовах невизначеності суспільних перспектив все більше студентів стають активним суб'єктом соціального впливу, і яскравим прикладом цього є участь студентів у «помаранчевих» подіях та сучасних політичних баталіях з приводу процесу євроінтеграції України.

Студенти виявляють все більше готовності бути не пасивними, а активними учасниками навчального процесу, студентське самоврядування, студентські ініціативи є впливовим фактором формування соціального досвіду та соціальної відповідальності молодих людей.

Значення реформ, що проводилися в системі освіти, зокрема Болонського процесу, як у самих студентів, так і у викладачів вищої школи викликало неоднозначну оцінку. Головною проблемою, на думку самих студентів, у вищій школі є проблема оновлення кадрів, які здатні працювати на рівні вимог, що висуває сучасність.

Але з давніх часів залишилася одна незмінна характеристика студента: студент завжди готовий за мов мінімальних зусиль отримати максимум результату, він з легкістю йде життям і завжди готовий на невіжене несподівані вчинки.

Наш кор.

три категорії: студенти, що орієнтовані на освіту, як на професію. Для них інтерес до майбутньої професії, можливості себе реалізувати – головне. Наступна група студентів орієнтована на бізнес, які сприймають освіту як інструмент, щоб у майбутньому створити свою справу, зайнятися накопиченням капіталу тощо. І третя група – це студенти, в яких на першому плані побутові, особисті, сімейні проблеми. І освіта, і професія не мають для них першочергового значення.

Ще однією важливою рисою студентів, яка впливає і на навчання, і на побут студентів, це є їх професійна орієнтація і поєднання навчання з роботою. Для когось – це набуття необхідних практичних

навичок майбутньої професії, для інших таке поєднання викликано суто матеріальними чинниками з одного боку, це формує ініціативність, набуття життєвого досвіду, а з іншої – впливає на інтенсивність навчання.

Сучасний стан розвитку інформаційних технологій дозволяє говорити про ще одну яскраву рису сучасного студента – його включення в розвиток суспільної свідомості.

Невичерпне джерело таланту

20-22 листопада 2013 р. студенти факультету культури та мистецтв Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Сергій Охонько та Ярослав Йотка (клас старшого викладача Валерія Миколайовича Курсона) під керівництвом свого наставника взяли участь у XVI Міжнародному Фестивалі-конкурсі студентської художньої творчості «БАРВИ ОСЕНІ – 2013», що проводився Асоціацією навчальних закладів України приватної форми власності та Європейським університетом з нагоди Дня студента серед колективів та виконавців вищих навчальних закладів денної форми навчання у жанрах вокального та хореографічного мистецтва.

Студенти факультету культури та мистецтв продемонстрували високий рівень фахової підготовки

з сольного співу, підкоривши серця професійного журі та учасників фестивалю. очолювала поважне міжнародне журі Вікторія Касьянова, доцент кафедри методики музичної освіти, хорового співу та диригування Національного педагогічного університету імені М.Драгоманова, кавалер ордену Святої великомучениці Варвари, заслужений діяч мистецтв України.

Дипломом фестивалю-конкурсу у номінації «висока виконавська майстерність» був відзначений студент факультету культури та мистецтв Сергій Охонько.

Ярослав Йотка повернувся з дипломом лауреата II ступеня у номінації «народна пісня».

Вітаємо наших студентів та їх викладача з черговою перемогою і бажаємо їм подальших творчих успіхів.

Наш кор.

ЗУСТРІЧ З ПРЕКРАСНИМ..

14 листопада напередодні Дня студентів у Ніжинському державному університеті відбувся концерт вокального ансамблю «ConCord», який став справжнім подарунком студентам усіх факультетів, а особливо студентам факультету культури та мистецтв.

Цей колектив був створений у 2006 році зі студентів та випускників національної музичної академії імені Петра Чайковського. «ConCord» є дипломантом та лауреатом міжнародних конкурсів (A CAPELLA Contest Leipzig, 2010, міжнародного конкурсу вокальних ансамблів імені Д.Бортнянського, Київ, 2011). Ансамбль брав участь у музичних фестивалях (Трійця у «Мамаєвій слободі», Київ, 2013; Organum та Бах-фест, Суми, 2011; «Поліська рапсодія», Шостка, 2010, Свірж, 2009, Львів; «Різдво у волинській родині», Луцьк, 2010; різних медіа-проектах та теле-шоу («Від пацанки до панянки», 2011; «Україна має талант», 2010; освітньому проєкті центру «Майстер-клас» «Класика по п'ятницях», авторському проєкті І.Сіренко «Музичні журфікси в музеї М.Булгакова». З 2010 року «ConCord» є учасником благодійних акцій Міжнародної асоціації паліативної та хоспісної допо-

моги важкохворим.

У 2007 році у співпраці з кафедрою старовинної музики НМАУ ім.П.І.Чайковського ансамбль брав участь у реконструкції рукописів XVIII століття, вперше виконавши кілька партесних мотетів (*вокально-ансамблевий*

моги важкохворим. У 2007 році у співпраці з кафедрою старовинної музики НМАУ ім.П.І.Чайковського ансамбль брав участь у реконструкції рукописів XVIII століття, вперше виконавши кілька партесних мотетів (*вокально-ансамблевий*

музичний жанр XVII – першої половини XVIII століття в українській, білоруській та російській музиці, побудований на протиставленні-змаганні різних груп невеликого вокального ансамблю а capella) з київського нотного зібрання. У 2010 році ансамбль випустив диск «Раритети української духовної музики».

До складу цього колективу входять Олександр Лось (контрастенор), Сергій Біда (тенор), Сергій Колексник (тенор), Денис Крутько (тенор), Тарас Гошук (баритон) і Дмитро Савон (бас). Стиль, у якому працює колектив, а capella fusion. Це коктейль,

в якому класика, джаз, поп, фольк, реггі та інші музичні стилі змішані в оригінальних пропорціях і приправлені гостим ритмом та імпровізацією.

На сцені Ніжинської вищої школи звучали обробки народних пісень, джазові стандарти, естрадні хіти та

класика в аранжуванні, зробленому спеціально для ConCord'у. Присутні змогли насолоджуватися чарівними звуками менуету, джазовими композиціями Take Five, I just can't stop loving you, September, українськими піснями «Пташка», «Чорнобровці», «Кохана», колядками та щедрівками.

Цей концерт вирізняється з-поміж інших дійств, які відбуваються на сцені Ніжинського університету. Перш за все,

емоційною наповненістю, чистотою а capella солістів, широким діапазоном стилів і жанрів та вдалою манерою звуковідтворення. Колектив ще й ще раз довів, людський голос не має меж, що він може відтворювати безмежну гамму звуків – від наслідування ударних інструментів до відтворення звуків природи, завивання вітру, пташиного співу.

Залишаючи зал, глядачі висловлювали захоплення майстерністю виконавців, були сповнені чаруючими звуками неперевершеної музики.

Наш кор.

СЛОВЕНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ В ГОГОЛІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

1 листопада 2013 року на філологічно-му факультеті відбулася зустріч із делегацією словенських письменників, які приїхали до Ніжина разом з Дмитром Чистяком, 1987 року народження. Чому так важливий рік його народження? Про це потім.

Бувають зустрічі творчі, епохальні, в дружній невимушеній атмосфері. А ця зустріч була повчальна. Повчальна не тільки для студентів та викладачів філологічного факультету, а й для всього українського народу. Чому так пафосно? Анітрохи. Хтось із древніх сказав, що навчити можна лише того, хто хоче вчитися. І кожен із присутніх зробив свої висновки від почутого, побаченого, пережив своєї емоції. Я особисто винесла з неї два повчальних уроки, зміст яких бажано б якщо не засвоїти, то зрозуміти кожному.

Повернімося до постаті куратора зустрічі Дмитра Чистяка (рік народження дивись вище). Щоб не бути голослівною, коротка біографічна довідка: Дмитро Чистяк – асистент кафедри французької філології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка; у 2012 році захистив кандидатську дисертацію «Лігвопоетика міфологічного інтертексту в ранній драматургії М.Метерлінка». Автор літературознавчих і мовознавчих досліджень (наукових праць у царині лінгвістики художнього тексту, лінгвопоетики, міфопоетики, інтертекстуальної теорії, перекладознавства, психології творчості); літературно-критичних статей; перекладач поетичних і прозових творів з англійської, бельгійської, канадської, марокканської, польської, російської, словенської, французької, швейцарської та інших літератур (загалом понад 140 публікацій у 12 країнах).

Брав участь у міжнародних літературно-мистецьких заходах і наукових конференціях, перекладав та друкувався в Албанії, Бельгії, Болгарії, Боснії та Герцеговині, Вірменії, Греції, Косовому, Німеччині, Російській Федерації, Румунії, США, Татарстані, Франції та Швейцарії. Спеціалізується на перекладі художньої літератури (11 окремих видань) та кінематографічної продукції (Перший національний канал).

А ще він автор кількох книг, переможець міжнародних поетичних конкурсів, які треба перераховувати ще кілька абзаців. Хіба це не змушує замислитися про можливості людського розуму? Дмитрові всього лише 26 років, а перелік його наукових здобутків не менший, ніж у деяких професорів... У чому мораль? Якщо захотіти досягти навіть примарних висот, це можна зробити. Ви заперечите: не всім. Так, згодна. Тут не обійшлося без Божої іскри обдарування. Але будь-який успіх – це десять відсотків таланту і дев'яносто відсотків каторжної праці. Або якщо простіше, то ніщо нізвідки не виникає, і ніщо нікуди

не зникає, закон збереження енергії (це вже ближче фізикам, ніж лірикам)...

Мабуть час приділити увагу гостям, а то все про наших та про наших... Делегацію словенських письменників очолював ефектний невисокий демократично одягнений чоловік (я саме такими собі уявляла творчих представників Монмартру) Бране Мозетіч – автор півтора десятка поетичних збірок, двох романів, збірки оповідань і численних перекладів із франкомовної літератури. У 18 років він надрукував першу книжку, позначену впливами французького сюрреалізму. Найвідоміша його поетична збірка «Банальності» була вшанована престижною Премією Єнко (2003) і набула міжнародного розголосу.

Окрім керівництва двома видавничими серіями, він очолює Центр словенської літератури – громадську організацію, мета

як, яка після здобуття вищої освіти на факультеті суспільних наук Люблянського університету, занурилася в наукові дослідження у царині антропології статей на факультеті гуманітарної освіти.

Сьогодні вона виступає в різноманітних філологічних іпостасях: як перекладач, публіцист, прозаїк і соціолог. Її роман «Моє ім'я – Даміан» (2001) перекладався чеською, німецькою та сербською мовами і задекларував тему гендерних та соціальних проблем, що становить тематичне коло її зацікавлень. Нині пані Сузана – одна з найвідоміших новелістів Словенії, авторка чотирьох збірок оповідань, роману, а також монодрами, низка її творів мали театральний успіх, а також перекладалися численними іноземними мовами.

Письменники Станка Хрстель належить до молодшої хвилі письменників Словенії.

Поет, перекладач з хорватської та сербської, автор двох збірок поезії, «Низькі тони» (2005) та «Господи, дещо для тебе маємо» (2009) та роману «Гра» (2012).

Станка Хрстель – володарка титулу «Найкращий молодий поет», нагороджена Премією за першу книжку та Премією Блакитного птаха за перший роман. Учасниця багатьох міжнародних літературних фестивалів (Колумбія, Угорщина, Чехія, Італія, Хорватія, Австрія, Чорногорія...).

Цікаві особистості, чи не так? Та й зустріч була цікавою: письменники по черзі читали нам уривки своїх творів (я впевнена, що більшість присутніх вперше чули словенську мову), потім Дмитро Чистяк зачитував їх переклад

українською. Як на мене, однозначно поезія краще звучить на рідній мові.

Гості розповідали про свою країну, її історію, літературу, обмінювалися книгами з представниками поетичного олімпу з України: Олександром Гадзіньським, Олександром Забарним та Володимиром Гільчуком. Та й взагалі, подорожують світом наші гості саме з метою популяризації словенської літератури у світі.

А тепер настав час другої повчальної ноти цієї зустрічі: словенською мовою в світі говорить трохи більше двох з половиною мільйонів. І для довідки, якщо хто не дуже обізнаний у географії: Словенія – одна з країн, які утворилися після розпаду Югославії. Чи не найкращий приклад це для нас, українців, багатомільйонної нації, яка ніяк не може позбутися комплексу меншовартості і плеаке його в собі й надалі. Мені здається, час почати робити висновки з уроків історії. А вам так не здається?

Наталія Ландар

На фото зліва направо: Дмитро Чистяк, Станка Хрстель, Бране Мозетіч, Андрей Скубич та Сузана Тратник

VIVAT, АКАДЕМІЧНИЙ!

IX-й Міжнародний театральний фестиваль жіночої творчості імені Марії Заньковецької у Ніжині розпочався, як і годиться, 27 жовтня. І дарма, що на організаторів фестивалю чатували фінансові труднощі, проблеми побутового і творчого характеру... Фестиваль все одно відбувся. Та й не могло бути по-іншому. Адже це данина традиції. Бо саме у цей день, сто тридцять один рік тому, в Єлисаветграді народився перший український професійний театр під орудою Марка Кропивницького і вперше вийшла на сцену патронеса нашого фестивалю – Марія Заньковецька. Не варто наголошувати, що на мистецький форум з нетерпінням очікували ніжинські глядачі. А тому кожен спектакль проходив при повному аншлазі.

Цього року на фестивалі завітали театральні колективи з Москви, Києва, Гомеля, Сімферополя, Коломиї, Кіровограда, Львова, Сєверодонецька. Десять фестивальних днів пролетіли, як одна мить. На фестивалі працювало професійне журі, до складу якого входили: Алла Підлужна – театрознавець, лауреат премії НСТД України у галузі театрознавства та театральної критики, голова журі (Київ); Володимир Макаров – заслужений працівник культури Росії, секретар Спілки театральних діячів Російської Федерації (Москва); Алла Соколенко – заслужена артистка України, художній керівник Ніжинського українського драматичного театру; режисер театру і кіно Герман Архипов, театрознавець Олена Ястремська (Київ) та автор цих рядків. Новацією фестивалю стало те, що кожен глядач перед початком вистави отримував анкету, в якій він за п'ятибальною системою оцінював якість спектаклю та гру головної героїні. Виходячи з вистави, глядачі вкидали анкети до спеціальної скриньки. Кожного вечора вони аналізувалися і виводилися середній бал за спектакль та гру головної героїні. Думка глядачів враховувалася членами професійного журі. Працювало на фестивалі й альтернативне студентське журі, яке мало визначити номінантку на приз глядацьких симпатій. Зазначу відразу, що глядачі жодного разу не оцінили виставу на фестивалі нижче чотирьох балів, а вистави - переможці було оцінено на відмінно.

Фестивальне театральне дійство розпочала вистава Тетяни Івашенко «Мені тісно в імені своєму ...» у виконанні акторів Київської академічної майстерні театального мистецтва «Сузір'я». Це щемлива розповідь про кохання Сергія Єсеніна до Айседори Дункан, яких на сцені майстерно відтворювали Заслужені артисти України Євген Нищук та Лариса Трояновська. І хай тема добре відома глядачеві, але переконлива гра акторів змусила поціновувачів Мельпомени по-новому прожити її. Професійне журі

оцінило акторську майстерність Лариси Трояновської дипломом «За біографічну переконливість образу» та званням лауреатки фестивалю.

Тему кохання і людських взаємостосунків продовжили у своїй виставі «Коханці» актори Коломийського академічного обласного драматичного театру імені І. Озаркевича. П'єса інсценізована за твором Бернарда Слейда «На той рік у ці самі дні». Герої твору шалено кохаються, обговорюють сімейні теми, сваряться і миряться, а потім роз'їжджаються до власних сімей. Ось такий парадокс долі. Вистава мала успіх у ніжинського глядача. Виконавиця головної жіночої ролі у виставі, актриса Мар'яна Іванович професійним журі була відзначена дипломом у номінації «За яскраве сценічне проживання ролі».

Та, безперечно, кращою виставою на фестивалі була визнана за оцінкою і глядачів, і професійного журі вистава Московського драматичного театру на Перовській «В очікуванні на нього» за однойменним твором Михайла Хейфіца у постановці Заслуженого артиста Росії та Заслуженого артиста України Кирила Панченка. Чотири героїні вистави, кожна зі своєю долею, зважуються на знайомство в Інтернеті й приходять на

їни Світлани Загородньої, заслуженої артистки Росії Галини Чігасової, актрис Софії Безрукової та Ельвіри Гірфанової спеціальним призом у номінації «Кращий акторський жіночий ансамбль».

Комедію-детектив французького Робера Тома «Вісім люблячих жінок» у перекладі на українську мову В.Гримича привезли на фестиваль актори Кіровоградського академічного українського музично-драматичного театру імені М.Л. Кропивницького. Психологічна інтрига, яка розкручується навколо постанті господаря будинку, дає змогу глядачеві прослідкувати розвиток характерів восьми жінок, яких доля звела у одне місце. Вистава підтвердила одвічну аксіому: жіночу логіку передбачити неможливо. Спектакль мав успіх у глядача, а актриса театру, заслужена артистка України Вікторія Майстренко професійним журі була відзначена призом у номінації «Краща жіноча роль другого плану».

Справжньою сенсацією на фестивалі стала вистава «Скажена кров» у виконанні акторів Київського національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки та студентів акторського факультету Національного університету театру, кіно та телебачення імені І. Карпенка-Карого (курс професора Михайла Резникова). Це гостра психологічна драма із життя сучасної німецької школи. Проте, проблеми молоді хіба мають кордони? Твір з німецької переклала режисер – постановник спектаклю Алла Рибікова. Глибока заглибленість у текст дозволила режисеру відтворити на сцені реалістичні картини сучасного життя. Вистава вразила своєю психологічною загостреністю, своєю актуальністю, а ще викликала дискусію: «Чи потрібно реаліі життя переносити на театральну сцену? Адже люди прийшли до театру, щоб відпочити». Не стану наводити усі аргументи дискусії. Висловлю лише свою суб'єктивну думку: «Я за такий театр. Бо коли ти втрапиш у подібну життєву ситуацію, то будеш уже адап-

побачення в старий парк. Ряд веселих і цікавих сценічних ситуацій тонкою в'яззю жіночих характерів і переплетінням долі складається у вишуканий візерунок чистих людських душ. Успіх спектаклю був шалений. Глядачі аплодисментами по кілька раз викликали акторів на сцену з вигуками «біс!» А професійне журі відзначило гру заслуженої артистки Укра-

тований до неї, знатимеш як себе поведи у ній». Журі фестивалю визнало спектакль лауреатом фестивалю. Алла Рибікова відзначена призом у номінації «Краща режисура», а альтернативне студентське журі відзначило акторську майстерність виконавців вистави «Призом глядацьких симпатій».

І от настав екватор фестивалю. Для акторів Ніжинського драматичного театру імені М. Коцюбинського він став особливим. Став особливим цей день і для ніжинського глядача. Адже 1 листопада виповнилася 80 років із дня заснування театру. Колектив театру виступив на фестивалі поза конкурсом. Ніжинці показали глядачам ліричну драму Олександра Олеся «Ніч на полонині». У спектаклі були задіяні всі актори театру на чолі з художнім керівником і режисером вистави, заслуженою артисткою України Аллою Соколенко та

директором театру, заслуженим працівником культури України Юрієм Муквичем. Спектакль вразив і своєю сценографією, і акторською майстерністю, і тією самовіддачею, з якою працювали актори. Глядацькі овації не вщухали довго. А потім розпочалася урочиста частина святкування. Ювілярів вітали директор департаменту культури туризму, національностей та релігії Чернігівської державної адміністрації Сергій Мойсієнко, заступник Ніжинського міського голови Світлана Васильєва, голова Ніжинської районної ради Олег Бузун та інші.

І от на сцені начальник відділу театрального мистецтва, Департаменту формування державної політики у сфері культури мистецтв та освіти Міністерства культури України Олена Воронько. Вона зачитує наказ міністра культури України про присвоєння Ніжинському українському драматичному театру імені М. Коцюбинського звання «академічний». Мрія багатьох поколінь ніжинських акторів нарешті збулася. Про академічний театр мріяла родина Лучицьких, яка стояла у витоків професійного театру в Ніжині. Підвалини «академії» заклали актори Наталя Ужвій, Амвросій Бучма, Оксана Петрусенко, Микола Донець, Іван Паторжинський, Ганна Пашенко та інші, які в різні часи грали в нашому театрі. І, безперечно, це велика перемога нинішнього колективу театру на чолі з Юрієм Муквичем та Аллою Соколенко, які змогли у наші непрості часи вивести театр на нові рубежі виконавської майстерності. Отож, вітає, академічний!

А фестивальні перегони продовжив Гомельський обласний драматичний театр. Наші друзі з Білорусії привезли до Ніжина драму С.Моема «Віддана дружина» у постановці заслуженого артиста Республіки Білорусь Віктора Чепелева. Це любовна історія з життя англійської родини, яка багато в чому перегукується

із нашим сьогоденням.

Кримський академічний український музичний театр із Сімферополя показав на фестивалі музичну трагікомедію О. Каневського «Євреї нашого двору». Вистава розповідає про долю однієї одесь-

кої сім'ї та її найближчих родичів і суспісів. Піднято у виставі і тему еміграції. Народний артист України В. Карпов, заслужені артисти України М. Жук, В. Тюленев, В. Черніков, заслужена артистка АРК Т. Гончаренко створили на сцені справжню атмосферу довершеного мистецького пошуку. Журі фестивалю відзначили цей спектакль, як «Кращу музичну виставу на фестивалі».

Вперше на фестиваль до Ніжина привітав Северодонецький міський театр драми, який привіз одноактову драму «Вибач, я на хвилинку» у постановці режисера Ігоря Гладкого. Колектив театру молодий, він знаходиться у творчому пошуку, але дружня атмосфера фестивалю позитивно вплинула на гру акторів і дозволила їм повністю зреалізуватися. Про це сказала художній керівник театру Ірина Суханова. Журі фестивалю відзначило у номінації «Кращий акторський жіночий дует» гру актрис Галини Сінаревської та Ірини Суханової.

За багаторічною традицією закриває фестиваль жіночої творчості у Ніжині Львівський національний академічний український драматичний театр імені М.Заньковецької. Цього року заньковчани привезли на батьківщину відомої актриси мелодраму Атона Чехова «Дама з собачкою» у постановці народної артистки України Таїсії Литвиненко. Спектакль йшов українською мовою. Та на це ніхто не звернув уваги. Наскільки майстерно і переконливо розкривали свої образи артистка Анна Матійченко та народний артист України Ярослав Мука. Історія знайома, як світ: він, вона та сплетіння почуттів. І знову у повітрі відчувається легкий аромат Чехова: монологи коханців, які не завжди можуть бути тими, ким є насправді. Витончені манери... чарівні звуки музики і чудова виконавська майстерність. Журі фестивалю відзначило гру Анни Матійченко дипломом лауреата і призом у номінації

«Вишуканий психологічний образ». А глядачі щедро обдарували аплодисментами.

І ось настала урочиста мить закриття фестивалю. На сцені голова оргкомітету, заслужений працівник культури України Юрій Муквич та члени журі. Алла Підлужна оголошує рішення: у номінації «Краща жіноча роль на фестивалі» нагороджується заслужена артистка України Світлана Загородня, Московський драматичний Театр на Перовській (Росія). Вона ж стає лауреатом обласної мистецької премії імені Марії Заньковецької.

Погасла рампа... Завершився ще один театральний фестиваль. Полишають театр глядачі... і кожен із них виносить у своїй душі часточку тепла і сердечності, якими їх так щедро обдарували актори. І це тепло допоможе вистояти у нелегких буднях сьогодення.

Олександр Забарний

***

Насичена емоційність, шалена пристрасть, енергетика акторів змушувала глядачів зовано переживати те прекрасне почуття, яке не залишає людину до кінця її життя. Без сумніву, кожна вистава залишила після себе хвилю відгуків. Звісно, смаки у людей різні, та відчуття все ж одні, тому кожен глядач мав змогу пірнути в океан гри. Наскільки глибоко він пірнув невідомо, та все ж залишитися сухим він не зміг. Особливо хочеться відмітити Московський театр та театр російської драми імені Лесі Українки, який презентував два різні світи: світ очікування і світ «скаженої крові», яка прагне свободи (п'єси «В очікуванні на нього», «Скажена кров»). Актуальність проблем, порушених на сцені театру, їх цікава подача зіграли вирішальну роль, адже глядач відчув, сприйняв, зробив висновки, і в цьому заслуга геніальних акторів, і просто майстрів своєї справи, їх режисерів. Кожен актор дивував, інтригував, особливо це вдалося Людмилі Швець, яка виконувала роль Луїзи в комедії-детективі «Вісім люблячих жінок» Кіровоградського академічного театру ім. Кропивницького. А який ажіотаж викликала гра акторів Кримського Академічного театру (музична трагікомедія «Євреї нашого двору»). Незвичною, а, можливо, для когось і звичною, була вистава «Вибач, я на хвилинку...» Також глядач ознайомився з чудовими роботами Гомельського та Коломийського театрів («Віддана дружина», «Коханці»). І особливо хочеться подякувати Ніжинському, уже академічному, театру ім. М.Коцюбинського за проведену «Ніч на полонині».

Мирослава Годунок,
студентка філологічного
факультету

На фото: фрагменти вистав «В очікуванні на нього», «Вісім люблячих жінок» та «Євреї нашого двору»

ЯК РЕДАГУВАТИ КНИГИ...

21 листопада в Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя відбулася зустріч студентів філологічного факультету з земляком, уродженцем села Данино Ніжинського району, а нині доктором філологічних наук, завідувачем кафедри видавничої справи та редагування Інституту журналістики Київського національного університету, членом Національної спілки письменників України та Національної спілки журналістів України, головою Фондації імені митрополита Іларіона (Огієнка), директором науково-видавничого

центру «Наша культура й наука» професором Миколою Тимошиком. Професор презентував свої книги та прочитав міні-лекцію з особливостей редагування текстів.

Микола Тимошик наголошував на відповідальності людини за своє Слово, мовленого чи писаного, адже саме книги формують здоров'я нації. Тому людина, яка працює зі словом, повинна усвідомлювати свою місію і свою відповідальність за кожне сказане й написане слово.

І ось як редагувати тексти, щоб не спотворювати їх зміст і не допус-

кати помилок, розповідав лектор.

Після лекції студенти мали можливість придбати його книги «Книга для автора, редактора, видавця» та «Як редагувати книжкові та газетно-журнальні видання». Учасники зустрічі з задоволенням ділилися своїми враженнями та новими знаннями, адже теоретики й практики від журналістики такого рівня рідко бувають у Ніжині, а ще рідше читають лекції студентам.

**Наталія Шелест, студентка
II курсу філологічного
факультету**

Повернення на батьківщину довжиною в життя

22 листопада 2013 року в с.Крути Ніжинського району поблизу родинної садиби Качуровських відбулася церемонія переполоховання відомого поета, прозаїка, перекладача, літературознавця Ігоря Качуровського.

Ігор Качуровський (1918 – 2013) народився у Ніжині в інтелігентній родині (батьки – випускники Київського університету, батько – юрист і економіст, був помічником державного секретаря Центральної Ради, мати – історик). До 1932 року родина письменника проживала в Крутах, потім виїхала до Росії, рятуючись від репресій. Ігор Качуровський навчався в Курському педагогічному інституті, у 1942 році повернувся в Україну, в 1943 році виїхав на Захід, з 1945 року перебував в Австрії.

Почав друкуватися в 1946 році, наступного року одержав премію за новелу «Пашпорт». Один із засновників Спілки українських науковців, літераторів і митців у Зальцбурзі.

У 1948 році емігрував до Аргентини, де працював робітником у порту, редагував журнал «Пороги», працював у журналах «Овид», «Мітла», «Нові дні», був слухачем Графотехнічного (літературного) інституту (1958 – 1962), у 1963-64 рр. – викладач давньої української літератури в Католицькому університеті, у 1968 р. – російської літератури в університеті El Salvador (Буенос-Айрес).

У 1969 році переїхав до Мюнхена, працював на радіо «Свобода», в Українському вільному університеті (Мюнхен) захистив докторську дисертацію з філософії, працював викладачем та професором на філософському факультеті університету, викладав віршознавство, стилістику, теорію літературних жанрів, історію

української літератури.

Член об'єднання українських письменників на еміграції «Слово», Спілки аргентинських письменників SADE (Sociedad Argentina de Escritores), Національної спілки письменників України (з 1992).

Ігор Качуровський є автором

Франческо Петрарки (1982); премію імені Максима Рильського за перекладацьку діяльність (1994); премією журналу «Сучасність» та Ліги українських меценатів за розвідку «Готична література та її жанри» (2002); премією імені Володимира Вернадського за визначний інтелектуальний внесок у розвиток України; літературною премією імені Володимира Свідзінського за поетичну та перекладацьку діяльність (2006); Національною премією України імені Тараса Шевченка за книгу «Променисті силівети: лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки» (2006).

Наш відомий земляк, що більшу частину свого життя прожив в еміграції, заповів, щоб його поховали біля родинної садиби у селі Крути. Тривалий час усі небадужі збирали кошти для цього і наразі 22 листопада заповіт уславленого ніжинця було виконано. У церемонії переполоховання взяли участь представники громадськості України, народні депутати, представники місцевих органів самоврядування, студенти, викладачі та співробітники Ніжинського державного університету імен Миколи Гоголя. Заупокійне богослужіння очолив Високопреосвященніший Євстратій, архієпископ Чернігівський та Ніжинський. Віднині й назажди Іван Качуровський повернувся на землю своїх предків. Хай земля йому буде пухом. А в серцях нащадків живе така ж невимовна любов до рідної землі.

Наш кор.

СТОРІНКА «ТРАНСЛЯТОРА»

Цього разу ми публікуємо переклад уривка з прозового твору Вашингтона Ірвінга «Розповідь мандрівника», який пропонує Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля (м. Луганськ) на студентський конкурс перекладачів художніх творів. Студентами факультету іноземних мов уже подано три варіанти перекладу цього уривка. Ми публікуємо поки що найкращий із них (на наш погляд). Чекаємо варіанти перекладу, здійснені студентами інших факультетів НДУ (особливо це стосується студентів перекладацького відділення філологічного факультету нашого університету). Ваші варіанти здавайте на кафедру германської філології НДУ доценту Харитонову І.К. (318 аудиторія Гоголівського корпусу).

Керівник перекладацької студії НДУ Іван Харитонов

ВАШИНГТОН ІРВІНГ

РОЗПОВІДЬ МАНДРІВНИКА

Барон був зайнятий приготуванням не менше за інших. Щоправда, він не мав якоїсь конкретної роботи: але, будучи від природи людиною метушливою, не міг залишатися пасивним, коли весь світ метушився. Він з неспокоєм оббігав замок зверху до низу із виглядом безмежної тривоги, безперервно відволікав прислугу від роботи, щоб закликати їх до старанності; і метушився довкола кожного залу і кімнати так же марно, невгамовно і настирливо, як та синя м'ясна муха в жаркий літній день.

Між тим уже було забите відгодоване теля; ліси лунали галасом мисливців; кухня сповнилася ароматами вишуканих частувань; винні погреби віддали усі свої океани рейнського і фернеського вина; навіть здоровезна гейдельберзька бочка зробила свій внесок. Усе було готове прийняти поважного гостя із помпезністю – у справжньому дусі німецької гостинності – але гість чомусь барився.

А от матеріал до іншого конкурсу студентів-перекладачів, ініційованого Сумським державним педагогічним університетом ім. А.С.Макаренка. Це – поезія найсвітлішого шотландського поета Роберта Бернса. Останній термін для подання в Суми ваших перекладів – 15 грудня 2013. Так що часу у вас ще дуже багато! Пам'ятайте головне: не святі горишки ліплять, тільки у вас це забере більше часу, ніж у якого-небудь визнаного майстра перекладу, але треба бути сміливішими і пройти через так звані «муки переводческие» (Флорін). А ще пам'ятайте, що О.Пушкін казав, що «поет-перекладач – це суперник автора», бо трапляються переклади, або переспіви – більш поетичні, більш переконливі художньо, ніж оригінал. Здайте «Горные вершины спят во тьме ночной... М.Ю.Лермонтова, які є геніальним переспівом вірша Гете. То ж – сміливіше!

ROBERT BURNS

O WERE MY LOVE YON LILAC
FAIR...

O were my love yon lilac fair,
Wi' purple blossoms to the spring;
And I, a bird to shelter there
When wearied on my little wing;

How I wad mourn, when it was torn
By autumn wild, and winter rude!
But I wad sing on wanton wing,
When youthfu' May its blossom renewe'd.

O gin my love were yon red rose
That grows upon the castle wa',
And I mysel' a drap o' dew,
Into her bonnie breast to fa'!

Oh, there beyond expression blest,
I'd feast on beauty a' the night;
Seal'd on her silk-saffaulds to rest
Till fley'dawa' by Phoebus's light

О, БУЛА Б МОЯ КОХАНА ОТІМ
ЧАРІВНИМ КУЩЕМ БУЗКУ!..
(підрядник)

О, якби моя кохана була отим чарівним ку-
щем бузковим

З ліловими пелюстками навесні,
А я – пташкою, щоб там ховатись,
Коли стомляться мої маленькі крильця!

Як я б тужив, коли той квіт був знесений
Дикою осінню і жорстокою зимою!
Але б я знов літав і співав,
Коли юний Травень оновлював свій квіт.

О, якби була моя кохана тією червоною
трояндою,
Що росте на стіні замка,
А я - краплиною роси,
Щоб упасти на її прекрасні груди!

О, я б відчував невимовне блаженство,
Всю ніч упивався б я красою,
Припавши до її шовкових пелюсток для
відпочинку, -
Допоки сяйво Феба не відривало б мене
геть від неї.

цікава сцена відбувалася в іншій частині
Оденвальду.

Молодий граф фон Альтенбург спо-
кійно прямував своїм маршрутом тим
поміркованим розміреним манером,
яким молодий чоловік іде до подружнього
життя, коли його друзі уже взяли на
себе всі його проблеми та нерішучість
залицання, і наречена чекає на нього так
же напевне, як і обід в кінці подорожі.
У Вюрцбурзі він несподівано зустрівся
з товаришем по службі, з яким він слу-
жив десь на кордоні, – з Германом фон
Штаркентінстом, одним із найсильніших
та найдостойніших серед німецького
лицарства, який зараз повертався з ар-
мії. Замок його батька був недалеко від
старої фортеці Лендшорту, хоча багато-
річна ворожнеча призвела до ворожості і
відчуженості цих двох сімей.

З англійської переклала
Аліна Нарошенко, студентка 5-го
курсу факультету іноземних мов НДУ

Примітка 1:

Ритм
_ I _ I _ I _ I (8)
_ I _ I _ I _ I (8)
_ I _ I _ I _ I (8)
_ I _ I _ I _ I (8)

I - наголошений склад, _ - ненаголоше-
ний склад.

Усі рими в англійському тексті – чоловічі, тобто, наголос на останньому складі; у першому і четвертому катренах рими перекресні, у другому і третьому катренах третій рядок – холостий, тобто, неримований.

Примітка 2:

Кількість складів у рядку можна подо-
вжити на 1-2 склади, також можливо зроби-
ти красивий переспів, якщо перекладати вам
занадто складно. Стовідсотковий переклад
віршів взагалі неможливий, тим більше з ан-
глійської, в якій слова, в середньому майже
вдвічі коротші ніж російські (К.Чуковський
, тобто, і українські. Так що поет-перекладач
завжди чимось жертвує, або додавати, за ви-
словом І.Качуровського, «відсебенки». Успі-
хів вам!

«ОТ ЗАКАТА ДО РАССВЕТА...»

7 листопада 2013 року з нагоди Міжнародного дня студента відбувся традиційний для Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя захід «Нумо, першокурснику!», у якому взяли участь збірні команди перших курсів усіх семи факультетів нашого навчального закладу.

Цього року тема капусника звучала так: «От заката до рассвета...».

Як вдало зазначив один із членів журі, жеребкування цього року прошло дуже вдало: кожна наступна команда виступала краще попередньої. І цьогорічний капусник виявився на диво вдалим та яскравим, за винятком кількох штрихів (але як же без цього - щоб студенти та обійшлися без жартів на грані фола?!). Одним словом, було цікаво і вболівальникам, які палко підтримували команди, і журі, яке обирало найкращих, і глядачам, які просто прийшли насолодитися студентським гумором.

Цього року, які минулого, «порвали зал» студенти історико-юридичного факультету, не відставав від них і природничо-географічний факультет. Уже кілька років поспіль своїми вдалим виступами радує фізико-математичний факультет, доводячи, що вища математика і фізика гумору не перешкода. Яскравими також були виступи факультету культури та мистецтв і факультету психології та соціальної роботи.

За рішенням журі Кубок конкурсу «Нумо, першокурснику» цього року уже вкотре залишився в істориків, II місце посіла команда природничо-географічного факультету, а третіми стали першокурсники фізико-математичного факультету.

Першокурсників традиційно привітав доктор політичних наук ректор університету професор Бойко Олександр Дмитрович і вручив традиційний заохочувальний приз за кращу акторську гру представниці філологічного факультету.

Вітаємо переможців і сподіваємося, що і переможці, і ті, хто трохи не дотягнув до перемоги, будуть орієнтуватися на кращі зразки жартів і високо тримати планку студентів Ніжинської вищої школи, традиції тонкого гумору якої походять ще з часів Миколи Гоголя. То ж так, тримати і рівняймося на кращих!!!

Збірна I курсу факультету культури і мистецтв

Збірна природничо-географічного факультету - II місце

Виступ команди філологічного факультету

Ось вона - солодка мить перемоги!

«Бронзові» призери команда фізико-математичного факультету

На сцені першокурсники факультету іноземних мов

Володарі Кубка першокурсника - історико-юридичний факультет

На сцені факультет психології та соціальної роботи

ALMA MATER

Засновник — колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друкаркуш.

Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради — Олександр Забарний

Редактор: Наталка Ландар

Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Ірина Кириченко, Роман Приходько, Ірина Панченко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м.Ніжин Чернігівської обл., вул. Крапив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almamater.ndu@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Наталка Ландар

Віддрукована у Видавництві НДУ імені М.Гоголя
Замовлення №32